

REGIO

j o u r n a a l

Parkstad

- Sem en Silas helpen elkaar elke dag een stapje vooruit
- Anke laat haar ogen spreken
- Vrienden voor het leven

Samen komen we verder

We gaan alweer de laatste twee maanden van het jaar in. Net zoals u hadden we het boek 2021 graag willen afsluiten met een hoofdstuk bestaande uit louter goed nieuws. Helaas denkt corona daar anders over. Deze week heeft u een brief ontvangen waarin wij u informeerden over aangescherpte maatregelen en het belang om hier gehoor aan te geven. Alleen als we ons allemaal aan de afspraken houden, kunnen we de gezondheid van onze kwetsbare cliënten beschermen en er ook voor zorgen dat er voldoende medewerkers inzetbaar blijven om de zorg en ondersteuning te kunnen blijven bieden die cliënten nodig hebben.

Dat we samen verder komen, dat tonen de verhalen uit dit regiojournaal wel aan. Zo zetten de 14-jarige Sem en zijn begeleider Silas elke dag samen een kleine stap vooruit. En door al die stapjes maken ze soms een grote sprong. Ruud en Joris hebben elkaar al drie-en-twintig jaar geleden gevonden. Joris kan zich niet in woorden uitdrukken, maar toch kent mede-cliënt Ruud zijn hele verhaal. Anke zit opgesloten in haar eigen lichaam. Ze kan niet praten en ook geen gebaren

maken. Wel krijgt ze veel mee van haar omgeving. Ouders, medewerkers van de woongroep en de logopediste van Anke sloegen de handen ineen om ervoor te zorgen dat ze zich weer kan uiten. Hoe? Tegenwoordig laat Anke haar ogen spreken via Tobii, haar spraakcomputer.

Het zijn slechts enkele voorbeelden van wat er allemaal kan wanneer mensen denken vanuit mogelijkheden in plaats vanuit

beperkingen. Ik begrijp dat het na een paar maanden met meer vrijheden nu even lastig is om pas op de plaats te maken. Maar als onze cliënten laten zien dat ze vanuit een bandeloze wil naar het licht toe kunnen groeien, dan kunnen wij dat toch ook?

Ik wens u veel leesplezier!

Lone Linssen
Directeur Koraal Regio Parkstad

→ Zelfs tijdens Halloween gebeuren er mooie dingen

MONSTERS EN ENGERDS BIJ GASTENHOF

"Waar ik in de ochtend nog regiebehandelaar was van een groep kinderen, was ik in de avond ineens regiebehandelaar van een groep monsters! Van geschminkte doodshoofden tot een gevaarlijke tijger-look en van een akelige verwonding in het gezicht tot groene monsters; ik heb ze allemaal gezien. Alles werd uit de kast getrokken voor het thema Halloween!"

"Ook de pubers van de buurgroepen waren aanwezig. Enkelen hadden een 'full face masker'. Dat vonden de kleinere kinderen natuurlijk heel erg eng. Waren ze eerst nog 'stoere' monsters, nu kropen ze weg achter mij om zich voor een 'engerd' te verstoppen. Vervolgens zijn we samen hand-in-hand naar

de gemaskerde engerd gelopen. "Wil jij misschien even je masker af doen", vroeg ik. "Want deze kinderen zijn een beetje bang voor je." Dat deed de engerd meteen. Wat volgde was een diepe zucht van opluchting: de engerd bleek gewoon een jongen te zijn! Daarna vonden alle kinderen het okee dat hij zijn masker weer zou opzetten. Even later zie ik op een afstandje hoe de kleine monstertjes de engerd uitdagen en heel hard "BOE" roepen! En deze engerd? Hij speelde het spelletje heel leuk mee en deed alsof hij zich dood schrok!"

"De kinderen hadden de avond van hun leven. En later bleek dat ze geen nachtmerries hebben gehad over gemaskerde engers." ■

Kim van der Sluijs is GZ-psycholoog bij Koraal locatie Gastenhof. Ze werkt dagelijks met kinderen en jongeren die naast een licht verstandelijke beperking ook complexe problemen hebben. Maar in haar werk maakt Kim ook elke dag mooie dingen mee. Voorbeelden die ze van tijd tot tijd graag met ons deelt!

→ Als je begrijpt wat ik bedoel

Anke laat haar ogen spreken

Hoe kun je met andere mensen communiceren als je het RETT-syndroom hebt? Hoe kun je duidelijk maken dat je opgesloten zit in je lichaam, maar dat je nog veel van je omgeving meekrijgt, begrijpt wat er gebeurt en zelf nog veel te vertellen hebt? Als je niet kunt praten, geen gebaren kunt maken en motorisch niet in staat bent om iets aan te wijzen lijken er weinig mogelijkheden over te blijven. Door het RETT-syndroom is Anke te Locke in de afgelopen jaren lichamelijk achteruit gegaan. Maar dat weerhoudt haar niet om zich toch verstaanbaar te maken. Sinds enige tijd maakt Anke namelijk gebruik van een spraakcomputer die ze kan bedienen met haar ogen.

De opmars van technologische oplossingen in de zorg heeft ertoe geleid dat er tegenwoordig veel meer mogelijkheden zijn om cliënten te ondersteunen. Toen Anke zich op een gegeven moment verstaanbaar maakte door met haar ogen te wijzen naar kaartjes met 'Ja' en 'Nee' dachten de medewerkers van haar woongroep, haar ouders en logopediste Linic Franssen meteen door: er moet veel meer mogelijk zijn wanneer je dit principe kunt koppelen aan een stukje techniek. Linic had tijdens een scholing kennism gemaakt met een computer die kon worden bediend met behulp van de ogen. Samen met de medewerkers en de ouders van Anke ging ze de uitdaging aan. Na een hoopgevende proef met de Tobii – zoals de computer met oogbediening heet – en het plaatsen van een succesvolle aanvraag bij het zorgkantoor om de computer vergoed te krijgen, konden Anke en Tobii aan de slag.

Door het inzetten van de spraakcomputer met oogbediening is Anke een stuk alerter geworden. Ook is het nu mogelijk om meer (gesloten) vragen aan haar te stellen. Het gaat te ver om te stellen dat Anke zich nu volledig verstaanbaar kan maken, maar duidelijk is dat ze zich wel veel meer kan uitdrukken. Ze kan tegenwoordig bijvoorbeeld aangeven welke film ze graag wil bekijken.

→ Anke zit achter de Tobii om aan begeleider Eric te vertellen wat ze vanmiddag wil doen.

Ze kan delen in het verdriet van haar overleden vader of een overleden medebewoner, ze kan aangeven dat ze een begeleider mist en... ze kan ook af en toe een beetje ondeugend zijn. Door bijvoorbeeld bewust het geluid van een filmpje heel hard te zetten, zodat andere cliënten en begeleiders onrustig worden. Fantastisch, deze autonomie! Anke en Tobii

maken nog dagelijks stappen. Onlangs is ze overgestapt op een scherm met uitgebreide opties en heeft ze de trui gevonden. "Trui, trui, trui", zei de spraakcomputer toen de fysiotherapeute onlangs bij Anke op bezoek kwam. Ze zat buiten onder een dekentje, maar bleek het toch nog een beetje koud te hebben... ■

→ De onschatbare waarde van persoonlijke aandacht

Wandelmoeders nemen afscheid na 154 jaar vrijwilligerswerk

Dat iets betekenen voor een ander veel voldoening en energie geeft, bewezen zes vrijwilligers die binnen Op de Bies bekend staan als 'de wandelmoeders'. Bij elkaar opgeteld hielden ze hun vrijwilligerswerk maar liefst 154 jaar lang vol. Eigenlijk hadden ze zich nog jaren willen inzetten voor de cliënten waar ze zo op gesteld zijn. Maar omdat de wandelmoeders inmiddels op leeftijd beginnen te raken, hebben ze in overleg met Op de Bies besloten om nu echt een stapje terug te zetten. Op 14 oktober werden de wandelmoeders in het zonnetje gezet als dank voor hun jarenlange inzet.

→ Lone Linssen tijdens het afscheid:
 "We gaan jullie heel erg missen.
 Maar weet dat de dankbaarheid voor
 al jullie inzet blijvend is."

Op de centrumlocatie van Koraal locatie Op de Bies in Landgraaf ontvingen mevrouw Moonen (29 jaar vrijwilligerswerk), mevrouw Jussen (28 jaar vrijwilligerswerk bij de Ouderensoos), mevrouw Brouwers (28 jaar vrijwilligerswerk), mevrouw Amkrautz (27 jaar vrijwilligerswerk), mevrouw Smeets-Wetzelaer (21 jaar vrijwilligerswerk) en mevrouw Van Well (21 jaar vrijwilligerswerk) elk een prachtig boeket. De boeketten werden overhandigd door de cliënten waar ze in de afgelopen jaren een hechte band mee hebben opgebouwd.

Dankbaar

Regiodirecteur Lone Linssen sprak de wandelmoeders uitgebreid toe en dankte hen nogmaals voor hun steun en toeverlaat. "Door weer en wind. In goede en in de minder goede tijden. Jullie stonden altijd voor onze cliënten klaar. Om een mooie wandeling te maken over de centrumlocatie of in de buurt. Of door de handen uit de mouwen te steken bij uiteenlopende activiteiten. Maar jullie ondersteuning betekende ook heel veel voor de ouders en verwanten van cliënten. En niet te vergeten: onze medewerkers. We gaan jullie heel erg missen. Maar weet dat de dankbaarheid voor al jullie inzet blijvend is."

Vrijwilligers gezocht

Door het vertrek van de wandelmoeders is Koraal regio Parkstad per direct op zoek naar nieuwe vrijwilligers die het leuk vinden om één keer per week een mooie wandeling te maken met cliënten. Daarnaast zijn er talloze andere mogelijkheden om als vrijwilliger aan de slag te gaan. Wil jij een groot verschil maken in het leven van een ander? Of ken je iemand die zich zou willen inzetten voor onze cliënten? Neem dan vrijblijvend contact op met onze vrijwilligerscoördinator Dave Otten via 06 - 22 20 17 30 of dotten@koraal.nl ■

Hoe rust en respect in huize Max terugkeerden door de inzet van MST-ID

Tamara Max en dochter Aileen zijn vastbesloten om hun verhaal te doen. Omdat ze graag vertellen over hun ervaringen met MST-ID, een ambulante hulpverleningsvorm die Koraal regio Parkstad in hun gezin toepaste. Een methodiek die zijn vruchten afwerpt doordat de problematiek vanuit verschillende invalshoeken wordt bekeken. En er voor heeft gezorgd dat het er sinds een paar maanden heel anders aan toe gaat in huize Max.

Een beetje zenuwachtig is ze wel, bekend Tamara. Want een interview over de probleemsituatie in je gezin is tenslotte niet niks. Je geeft toch een inkijkje in je persoonlijk leven. Dochter Aileen zit er wat afwachtend bij. Ze is benieuwd naar wat er komen gaat; het gesprek gaat tenslotte over haar. Met haar 16 jaar is ze de middelste van

de drie meisjes die het gezin Max telt. Ook is er nog een broer. Moeder Tamara heeft haar handen vol aan haar kinderen. Nog maar een half jaar geleden ging Aileen volledig haar eigen gang, bracht veel tijd op straat door en had verkeerde, oudere vrienden. Dat leidde tot ongewenst gedrag en onveilige situaties. "Ze maakte me

helemaal radeloos", bekend Tamara. "Op dat moment had ik totaal geen vat op haar. Het zorgde voor emotionele uitbarstingen en fikse scheldpartijen. Aileen en ik raakten steeds verder van elkaar verwijderd en de situatie in huis werd onhoudbaar. Ten einde raad ben ik hulp gaan zoeken. En zo kwamen we in contact met Koraal."

Conflicten ontrafeld

Sinds enige tijd biedt Koraal de methodiek MST-ID aan, die zich richt op jongeren met complexe, antisociale problemen. En nadrukkelijk ook op hun ouders, waarvan een grote mate van betrokkenheid wordt gevraagd tijdens de behandeling. Het hoofddoel van MST-ID is om uithuisplaatsing te voorkomen. En in het geval van Tamara en Aileen is dat doel ook bereikt. "Een therapeute heeft ons heel goed geholpen", vertelt Tamara. "Ze ging met ons in gesprek om zicht te krijgen op de situatie. Ze bracht in kaart wat er precies speelde en stelde - samen met ons - een plan op waarin we benoemden wat we wilden bereiken. Zo kwam er zes maanden lang een aantal keren per week een vertrouwd gezicht bij ons thuis. Elke keer keken we terug op de voorbije dagen. We ontrafelden conflicten en keken naar de rol die we hebben in ons gezin."

"Daarbij stelden we elkaar dan bepaalde vragen", vervolgt Tamara. "Zoals: wat is er gebeurd, wie deed wat, waar ging het mis en waar ging het goed? Dat was zeer verhelderend. Vervolgens keken we hoe het anders kon. Dat oefenden we met rollenspellen. Het afgelopen half jaar was ontzettend intensief voor ons gezin. We hebben allemaal in de spiegel gekeken."

Kijken naar gezin, vrienden en school

"Door de aanpak kreeg ik inzicht in mijn gedrag, ik voelde me gesteund en kreeg handvatten", zo vat Tamara haar ervaringen met MST-ID samen. "We keken niet alleen naar de situatie in het gezin, maar ook naar Aileens vrienden en naar de situatie op school. Ook daar maakten we afspraken over. Die werden vastgelegd op een groot stuk papier dat we centraal in huis hebben opgehangen. Er staat bijvoorbeeld op dat Aileen nieuwe vrienden altijd mee naar huis moet nemen voor een eerste kennismaking. Zo weet ik met wie ze omgaat en kan ik ingrijpen als ik denk dat iemand een slechte invloed op haar heeft."

Rust in huis weergekeerd

"Ik ben zelfbewuster en duidelijker geworden", concludeert Tamara. "Het schreeuwen is verleden tijd. Als er nu een conflict dreigt, loop ik eerst een rondje om af te koelen. Daarna weet ik weer wat we hebben afgesproken. De rust in het gezin is weergekeerd, er is respect voor elkaar." Aileen knikt instemmend. "Ik luister weer naar mijn moeder", zegt ze. "Ik ben veel meer thuis en heb andere vrienden. En ik heb me voorgenomen om mijn opleiding vmbo kader af te maken. Mijn droom is om binnenhuisarchitect te worden of interieurstylist. Maar dat is voor later. Voor nu zoek ik gewoon een bijbaantje. Om bij te verdienen..." ■

Meer weten over MST-ID?
Klik dan hier om meer over de mogelijkheden te lezen op de website van Koraal.

→ Luisteren naar moeilijk verstaanbaar gedrag

Sem en Silas helpen elkaar elke dag een stapje vooruit

Het komt regelmatig voor dat kinderen met een verstandelijke beperking ook last hebben van onbegrepen of moeilijk verstaanbaar gedrag. Denk aan angstig of voortdurend druk zijn of aan het moeilijk kunnen aangaan van relaties met anderen. Maar ook aan weglopen of aan agressief gedrag. In de volksmond wordt dit ook wel eens probleemgedrag genoemd. Waarbij mensen vaak vergeten dat dit gedrag echt geen keuze is en dat er heftige problemen aan ten grondslag liggen: autisme, voortdurend overvraagd worden, je onbegrepen voelen, traumatische ervaringen uit het verleden. Soms zijn de problemen zó heftig en komen ze zó vaak voor dat een kind in een neerwaartse spiraal terecht komt. En niet alleen het kind;

ook bij de ouders, bij broers en zussen en bij de leraar op school zorgt dit voor een enorme druk. Zij raken vaak uitgeput door aanhoudende stress. In dat geval is het soms beter dat een kind in een omgeving terechtkomt die vanuit professioneel oogpunt kan inspringen op wat het kind op dat moment nodig heeft. Op de kinderbehandelgroepen van Koraal regio Parkstad werken kinderen en hun begeleiders zo elke dag aan perspectief. Want ook deze kinderen verdienen hun beste dag. Elke dag opnieuw. En door elke dag een kleine stap te zetten, maak je uiteindelijk soms een grote sprong. Sem en Silas vertellen graag welke sprong zij samen hebben gemaakt.

→ Silas: "Ik luister heel goed naar wat Sem aangeeft. Andersom luistert hij ook naar mij..."

Sem (14) woont sinds 2018 doordeweeks bij de kinderbehandelgroep van Koraal locatie Op de Bies. Vanuit die groep ging hij elke dag naar school. Maar vorig jaar ging het in de klas niet meer zo goed met hem. Hij raakte regelmatig in paniek, liep soms weg en uitte zijn onmacht vaker in bijten en krabben. Het was een

moeilijkere periode. Door bewust te kiezen voor dagbesteding op maat in plaats van onderwijs, ontstond er meer ruimte om te werken aan een omgeving waarin Sem zich prettig voelt. Met een duidelijke dagstructuur, waarbij de activiteiten rustig worden voorbesproken zodat Sem weet waar hij aan toe is.

Vertrouwen en duidelijkheid

Begeleider Silas Bours is in april ingestapt in de begeleiding van Sem. Vanaf moment één was er een klik en zijn ze samen op pad gegaan. Silas: "Door af te stappen van de eerdere invulling van de dag en nog meer te kijken naar wat Sem nodig heeft, zijn we steeds verder gekomen. Soms zet je een stap terug, maar de kunst is om samen ook weer die stap vooruit te maken. Voor mij was helder dat Sem veel behoefte had aan het ervaren van vertrouwen. En aan duidelijkheid. Daar zijn we aan gaan werken."

Lange benen

Silas licht het toe met een voorbeeld: "Sem heeft een keer de benen genomen, omdat hij op dat ogenblik angstig was. En als je kijkt naar zijn benen, dan weet je dat deze jongeman in korte tijd nogal wat meters kan afleggen. Dus gingen we uit voorzorg een flex-lijn gebruiken tijdens wandelingen. Dat is veilig, maar staat tegelijkertijd in de weg van ontwikkeling. Op een gegeven moment zijn we daar samen stappen in gaan zetten. Uiteraard in overleg met zijn ouders en de begeleiders op de groep."

"Hoe? Door hem te laten zien dat ik er voor hem ben en hem vertrouwen te geven. Dat voelt hij ook aan. Ik luister naar hem en

hij luistert naar mij. Sinds wij hier samen 'los lopen' over de locatie, is hij nauwelijks nog weggerend. Om dat te bekronen, zijn we onlangs naar de wereldduinen van Mondo Verde gegaan. Sem heeft er oprecht van genoten. En zijn wereld is weer een stukje groter geworden."

Wat je geeft, krijg je terug

"Ik luister heel goed naar wat Sem aangeeft", vervolgt Silas. "Hij mag zelf aangeven wat hij graag wil doen op een dag. Muziek luisteren? Doen we. Met de step over het terrein? Okee! Andersom luistert Sem ook naar mij. Want wat je geeft, dat krijg je terug. Daarnaast proberen we zijn dag zo inzichtelijk mogelijk te maken. Zo weet Sem: vandaag gaan we eerst chillen op de kamer. Daarna gaan we eten. Vanmiddag is er tijd om even alle energie kwijt te raken op de buitentrampoline. En vanavond is er chips en cola, omdat het vrijdagavond is."

"Sem voelt zich nu fijner", zegt Silas. "Doordat we op de kinderbehandelgroep veel aandacht hebben besteed aan het begrijpelijk maken van wat er op een dag gaat gebeuren, zie je dat Sem nu gewoon meer rust heeft. En dat gevoel neemt hij mee als hij in het weekend weer bij zijn vader en moeder is. Daar waar hij eerder behoefte had aan een vaste structuur, gaat hij nu ook wel eens twee keer fietsen op

→ High five, low five, box, box...

zaterdag in plaats van één keer. Of blijft hij spontaan bij zijn grootouders eten, terwijl dat niet het oorspronkelijke plan was. Mooi om te zien hoe logeren dus echt weer quality time is geworden."

Meer dan werk

"Hoeveel uur ik in een gemiddelde week met hem optrek? Ehm... ik denk dat ik in een week meer met hém omga dan met mijn vriendin." Silas wordt er even stil van. En lijkt zich ineens bewust van hoeveel Sem en hij samen hebben geïnvesteerd om nu hier te staan. Daarna komt hij los: "Weet je, kinderen zoals Sem begeleiden is meer dan werk. Maar het is ook het enige wat ik wil. Ik heb geen ambities om door te stromen naar een functie waarbij ik minder op de werkvloer sta. Ik wil aan de slag met de kids, daar word ik het gelukkigst van. Al vroeg wist ik dat ik mensen wilde helpen om vooruit te komen. En dat ik dat ook kán."

"Toen ik jaren geleden als begeleider startte, was het allemaal nog een beetje onwennig. Ik deed vooral wat ik mijn collega's zag doen. Sindsdien heb ik een grote ontwikkeling doorgemaakt. Op zo'n manier dat ik nu mijn eigen intuïtie durf te volgen. Dat vertrouwen kreeg ik op een gegeven moment in mezelf. En datzelfde vertrouwen geef ik nu door aan Sem. Zo helpen we elkaar vooruit. Ik hoop dat ik Sem nog lang mag begeleiden en dat ik nog heel veel van hem mag leren. Daar doe ik het voor. Want uiteindelijk meten wij hulpverleners het succes van ons leven niet aan wat we op de bank hebben staan, maar aan wat we voor een ander hebben betekend." ■

→ Ruud en Joris hebben elkaar gevonden

Vrienden voor het leven

Drie-en-twintig jaar geleden ontmoetten Ruud en Joris elkaar voor het eerst. Was het de rustige benadering van Ruud... of misschien toch de uitbundige lach van Joris die destijds het ijs brak? Het maakt niet uit. Wat telt is dat die dag de basis werd gelegd voor een bijzonder hechte vriendschap. Vandaag de dag brengt Ruud zijn vriend Joris bijna dagelijks naar de dagbesteding, door weer en wind. Daarnaast wandelen ze samen, helpen ze in het winkeltje of bezorgen ze foldertjes bij de verschillende woongroepen. Omdat ze altijd met elkaar optrekken is het duo inmiddels uitgegroeid tot een begrip op de centrumlocatie van Op de Bies.

Joris heeft een ernstig meervoudige beperking en kan zich niet in woorden uitdrukken. Daarom heeft hij samen met Ruud een eigen manier van communiceren ontwikkeld. En dat werkt geweldig, want Ruud voelt Joris haarfijn aan. Het leidt altijd weer tot een ontspannen sfeer, een glimlach van oor tot oor of een aanstekelijke schaterbui. Misschien is het wel de voortdurende interactie tussen Ruud en Joris die hun vriendschap vanaf de eerste dag zo bijzonder maakt. ■

→ Medezeggenschap voor cliënten en verwanten

Beslissen doen we bij Koraal samen!

'Meepraten, meedenken en meebeslissen' voor iedereen, dat is onze missie. Samen bouwen we aan cliëntmedezeggenschap. We gaan hierbij uit van ieders eigen kracht. Medezeggenschap organiseren we daarom zo dicht mogelijk bij onze cliënten, verwanten en medewerkers. De cliënt weet mee, denkt mee, praat mee en beslist mee over alle dingen die invloed hebben op zijn dagelijks leven. Dit verbetert direct de kwaliteit van leven doordat cliënten zelf in regie zijn.

→ Vlnr: Evi Gielen, Jolanda Rossen en Carla Schutgens

Bij Koraal regio Parkstad werken we met drie ondersteuningsfunctionarissen cliëntparticipatie. Zij ondersteunen cliënten en verwanten in het kunnen meedenken, meepraten en meebeslissen. Graag stellen zij zich in dit artikel aan u voor. Carla Schutgens is ondersteuner voor de bewonersraad en de verwantenraad. Evi Gielen is ondersteuner

van de jongerenraad. En Jolanda Rossen is ondersteuner voor de inspraak dicht bij de cliënt.

Medezeggenschap en inspraak

Carla Schutgens: "Meepraten, meedenken en meebeslissen kan op verschillende niveaus. Je hebt de formele cliëntmedezeggenschap in

de vorm van de cliëntenraad. Deze cliëntenraad bestaat uit de bewonersraad, de verwantenraad en de jongerenraad. De cliëntenraad behartigt de gemeenschappelijke belangen van alle cliënten van Koraal regio Parkstad. Zij hebben invloed op het beleid en de besluitvorming van Koraal. Zij mogen ook advies geven of moeten

instemming geven voor bepaalde nieuwe plannen. Bijvoorbeeld over de huisregels van Koraal, verbouwplannen of het regioplan.

"Naast deze formele medezeggenschap heb je ook het recht op inspraak", vertelt Jolanda Rossen. "Dit is het recht van elke cliënt en zijn verwanten om te mogen meedenken, meepraten en meebeslissen. Inspraak is nieuw in de wet en moet nu ook officieel vorm krijgen."

Evi Gielen vult aan: "Je hebt individuele inspraak, waarbij de cliënt mag meebeslissen over de inhoud van zijn eigen zorgplan en zijn eigen belangen. En je hebt inspraak op groeps- of locatieniveau. Het gaat dan om zaken die meerdere cliënten in een groep of dagbestedingslocatie aangaan. Het gaat om onderwerpen die van grote invloed zijn op het dagelijks leven van cliënten. Denk hierbij aan onderwerpen als veiligheid, de huisregels, inrichting, eten en drinken of activiteiten."

Regioplan

In de zomer is er een vragenlijst voorgelegd aan alle cliënten, verwanten, medewerkers en vrijwilligers om te onderzoeken wat zij belangrijk vinden voor het komende

regioplan. Iedereen heeft kunnen aangeven wat ze goed vinden gaan en waar nog aan gewerkt moet worden. Carla Schutgens: "Cliënten en verwanten hebben aangegeven het belangrijk te vinden dat zij kunnen meepraten, meedenken en meebeslissen. Deze communicatie is dan ook een heel belangrijk doel binnen het regioplan van Parkstad. Mooi om gezamenlijk mee aan de slag te gaan!"

Uitdaging

"Het is een grote uitdaging om alle doelgroepen met elkaar te gaan verbinden en hierin de verbinding te gaan leggen tussen de inspraak op de groepen en de verschillende deelraden", aldus Jolanda Rossen. "Het gaat erom dat we voortdurend met elkaar in gesprek zijn en in contact staan als Koraal, cliëntenraad, cliënten en hun verwanten." Evi Gielen: "Het is ook belangrijk dat er iets gedaan wordt met de uitkomsten van de inspraak. Samen zorgen voor een mooi leven van cliënten is daarbij het uitgangspunt."

Contact

Neem gerust contact op met Carla, Jolanda en Evi of kijk eens op de website van Koraal voor meer informatie over medezeggenschap voor cliënten en verwanten. ■

Carla Schutgens
cschutgens@koraal.nl
06 - 20 46 77 48

Jolanda Rossen
jrossen@koraal.nl
06 - 13 62 68 17

Evi Gielen
egielen@koraal.nl
06 - 13 81 23 92

Lees meer over
medezeggenschap voor
cliënten en verwanten
op de website van Koraal...

→ Al bijna 100 van onze cliënten bezochten Disneyland

Laat je dromen uitkomen!

Mickey Mouse en Winnie the Pooh in levende lijve ontmoeten, op ruimtereis gaan in Star Wars Hyperspace Mountain of meevliegen met Dumbo... wie wil dat nou niet? Eind september bracht een enthousiast reisgezelschap - bestaande uit ongeveer 30 cliënten en begeleiders - een bezoek aan Disneyland Parijs. Het was alweer het derde bezoek aan het attractiepark vanuit Koraal regio Parkstad. En opnieuw bleek het een verpletterende ervaring die een onuitwisbare indruk achterlaat. Pure magie. De magie van Disney...

→ Het gezelschap dat in 2021 afreisde naar Disneyland Parijs.

We spoelen even terug naar 2018. Toen het nog een lang gekoesterde wens was om samen met cliënten naar Disneyland Parijs te gaan. Maar zo'n trip is prijzig en kost heel wat voorbereiding. Dus bleef het aanvankelijk bij dromen. Totdat Dave Otten van team Recreatie & Vorming de stoute schoenen aantrok en een brief met videoboodschap

stuurde naar SWGN, de stichting die dromen voor mensen met een beperking realiseert. Het bleek een schot in de roos. Koraal regio Parkstad werd uitverkoren om mee te gaan naar Parijs. We spoelen weer door naar 2021. Inmiddels hebben bijna alle 100 cliënten die oorspronkelijk werden ingeschreven daadwerkelijk deze reis kunnen maken.

Zevende hemel

Initiatiefnemer Dave Otten heeft zijn aandachtsgebied binnen de regio in de tussentijd verlegd naar het coördineren van onze vrijwilligers. Team Recreatie & Vorming bestaat op dit moment uit Raphke Schoenmakers, Erik Hanssen, Mark van Gastel en Stephanie Habets. "We waren in de

zevende hemel toen het bericht kwam dat we mee mochten", vertelt Raphke Schoenmakers. "Want we wisten dat we onze cliënten geen groter plezier konden doen. Toen we weer met beide benen op de grond stonden, realiseerden we ons dat we flink aan de bak moesten om alles voor elkaar te krijgen. Belangrijkste vraag: wie kan er mee? Voor de eerste reis waren er meer aanmeldingen dan beschikbare plekken. Maar omdat elke aanmelding goed onderbouwd werd, konden we weloverwogen keuzes maken en aan teleurgestelde cliënten uitleggen waarom de één wel en de ander niet mee kan. Al blijft dat altijd lastig."

Juiste match

"Ook het indelen van de cottages is een uitdaging", vult Mark van Gastel aan. "Dat vergt heel wat gepuzzel en overleg met begeleiders. Maar een goede match is cruciaal voor het slagen van de reis, dus daar moet je echt in investeren. Gelukkig kennen we onze cliënten door en door. Daardoor kunnen we samen heel goed inschatten wie bij wie past. Voor elke cliënt wordt er een risico-inventarisatie gemaakt. Zodat we alert zijn en adequaat kunnen optreden als zich iets voordoet. De reizen zijn tot nu toe vlekkeloos verlopen. Want zelfs de grootste druktemakers wachten geduldig in de rij en maken ontspannen met iedereen een praatje."

Cliënten bloeien op

De trips naar Disneyland zouden niet mogelijk zijn zonder de inzet van tientallen collega's die drie dagen fulltime beschikbaar zijn. "Daardoor kunnen zelfs cliënten mee die één-op-één begeleiding nodig hebben", zegt Stephanie Habets. "De meeste collega's zouden het zo weer doen. Want cliënten zien opbloeien en genieten, dat is onbetaalbaar. Als je ziet hoeveel moeite iedereen doet om voor familieleden een geschikt cadeautje te scoren, als je de grootste belhamel vrolijk door het park ziet huppelen met Mickey Mouse-oren op zijn hoofd... daar kan echt niets aan tippen."

De toekomst

"Disney smaakt naar meer", besluit Erik Hanssen. "We hopen dus dat we nog vaker van het aanbod van SWGN gebruik kunnen maken. Mocht dat niet meer mogelijk zijn, dan gaan we met ons team bekijken of we de reizen voortaan zelf kunnen organiseren. Het liefst voor alle cliënten van Koraal. We hebben inmiddels heel wat ervaring opgedaan en misschien kunnen we gebruik maken van het netwerk van SWGN. Onze stip op de horizon? Uitgroeien tot hét evenementenbureau van Koraal. Want als Disney ons één ding geleerd heeft, is het wel dat een mens moet blijven dromen." ■

On tour
in 2021

Raphke

Erik

Mark

Stephanie

"Ik word nog elke keer geraakt door hoe 'echt' de jongeren zijn"

Roger Klopprogge, vrijwilliger bij Koraal regio Parkstad

"Ik ben als vrijwilliger verbonden aan de Schepenenstraat in Kerkrade. Een woongroep voor jongeren met een licht verstandelijke beperking. Ik heb me als vrijwilliger aangemeld, omdat ik graag iets voor de maatschappij wil betekenen. Daarnaast is het ondernemen van activiteiten met deze doelgroep gewoon heel erg leuk. Samen klussen, wandelen, spelletjes doen... soms zijn het kleine dingen die een glimlach op een gezicht laten verschijnen. En het mooie is dat ik daar zelf dan intens van kan meegenieten."

"Een tijdje geleden nam ik een paar jongeren van de groep mee naar het politiebureau. Laat mijn vrouw daar nou toevallig werken. En tjonge, wat hebben de jongeren genoten! Ze werden hartelijk ontvangen, kregen een uitgebreide rondleiding door het gebouw en mochten uiteenlopende gadgets mee naar huis nemen. Tijdens de middagpauze schoven we aan in het restaurant, waar we samen met de agenten een vorkje prikten. Kortom: het was een geslaagd uitstapje waar nog lang over na werd gepraat."

"De politie is een onderwerp dat op de woongroep trouwens vaker ter sprake komt.

Als de jongeren een vraag hebben, dan bel ik mijn vrouw tijdens haar dienst en krijgen we meteen antwoord. Ik kan je vertellen: de jongeren kunnen dergelijke spontane acties erg waarderen."

"Puurheid, dat woord kenmerkt voor mij de jongeren van de Schepenenstraat. Ik kan echt geraakt worden door hoe 'echt' zij zijn. En dat zorgt er tegelijkertijd voor dat ik nooit met tegenzin naar de groep ga. Eerlijk gezegd is mijn leven door het vrijwilligerswerk een stukje leuker geworden. Als het aan mij ligt, blijf ik me nog heel lang inzetten voor deze jongeren." ■

Word jij ook vrijwilliger?

Wil jij ook iets betekenen voor de cliënten van Koraal regio Parkstad? Of ken je iemand die zich zou willen inzetten?

Neem dan vrijblijvend contact op met onze vrijwilligerscoördinator Dave Otten via 06 - 22 20 17 30 of dotten@koraal.nl

Geschikt voor de gehandicaptenzorg? Kom het zelf ervaren!

Mensen die op zoek zijn naar een baan hebben meestal wel een beeld van werken in een ziekenhuis, in de ouderenzorg of als doktersassistent. In verhouding tot deze vakgebieden is de gehandicaptenzorg redelijk klein. En daardoor ook minder bekend. Daarom hebben drie werkgevers – waaronder Koraal – zes jaar geleden de handen ineengeslagen met het UWV en het VISTA college. Met als doel om meer werkzoekenden te interesseren voor de gehandicaptenzorg en om hen meteen kennis te laten maken met de praktijk. Naar aanleiding van het samenwerkingsverband gaan bij Koraal regio Parkstad elk jaar verschillende werkzoekenden aan de slag voor een proefperiode van zes maanden. Met behoud van uitkering, maar zonder een diploma op het gebied van zorg en welzijn en zonder werkervaring in

de gehandicaptenzorg. Gedurende de proefperiode doen de kandidaten ervaring op en volgen ze één dag in de week onderwijs bij het VISTA college. Na zes maanden bekijken de kandidaten en Koraal samen of de samenwerking een vervolg krijgt. Bij gebleken geschiktheid volgt een leer-/arbeidsovereenkomst. De kandidaten gaan dan als werknemer aan de slag bij uiteenlopende groepen van Op de Bies. Na het behalen van het diploma bij het VISTA college kunnen ze gericht solliciteren naar de functie van begeleider. Een mooi voorbeeld van een win-win-situatie, want hierdoor hebben meerdere mensen de afgelopen jaren hun droombaan gevonden. En vond Koraal regio Parkstad enthousiaste nieuwe medewerkers. Danny en Petra begonnen onlangs aan hun proefperiode en vertellen graag over hun ervaringen.

→ Danny Mevissen (boven) en Petra Housen genieten zichtbaar van hun proefperiode bij Op de Bies.

"Dit had ik 27 jaar geleden al moeten doen!"

"Hoi, ik ben Danny Mevissen (51). De afgelopen 27 jaar ben ik als inkoper actief geweest in de bouwwereld, maar uiteindelijk kwam daar een einde aan. Toen ging ik nadenken of ik eigenlijk nog wel verder wilde in die sector. Al altijd heb ik iets willen betekenen voor andere mensen. Het UWV-traject 'Persoonlijk begeleider gehandicapten' trok dan ook onmiddellijk mijn aandacht."

"Na een aantal gesprekken bij verschillende zorgaanbieders ging mijn voorkeur uit naar Koraal, omdat ik hier de juiste klik voelde. Op dit moment loop ik stage in een geweldige woongroep van Op de Bies in Kerkrade. Een groep met fijne collega's en fantastische cliënten. Daarnaast ben ik bij het VISTA college in Heerlen begonnen aan een driejarige opleiding, waar ik heel veel zin in heb. Kortom: dit had ik 27 jaar geleden al moeten doen!"

"Mijn succesvolle switch!"

"Hallo, mijn naam is Petra Housen (43). Als jong meisje heb ik de opleiding Activiteitenbegeleiding afgerond. Helaas ben ik nooit in dat vakgebied aan de slag gegaan. In plaats daarvan heb ik ruim 20 jaar als (chef) slager gewerkt. Toen mijn functie werd opgeheven, was voor mij duidelijk dat het moment rijp was om de overstap te maken naar de gehandicaptenzorg. Maar wat bleek: mijn oude diploma bleek niet meer toereikend om direct ergens in dienst te treden."

"Bij het UWV werd ik gewezen op een speciaal traject: leren in de praktijk bij Koraal en één dag per week scholing volgen bij het VISTA college. Ik wist het zeker: dit moet ik doen! Op dit moment ben ik een kleine twee maanden werkzaam bij Koraal locatie Op de Bies. En weet je wat? Het voelt heerlijk! Had ik deze switch maar eerder gemaakt. Ik heb nog nooit zoveel voldoening uit mijn werk gehaald. Dus om nu nog een driejarige opleiding te volgen... dat voelt voor mij gewoon als een hele goede investering!"

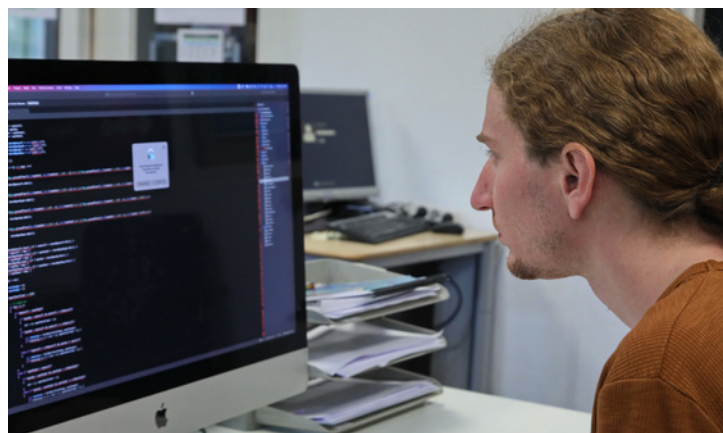
Game 'Paniek bij Koraal Media' bijna af!

De eerste lockdown naar aanleiding van corona in 2020 staat iedereen nog helder voor de geest. Voor Koraal Media betekende dit dat cliënten van de ene op de andere dag niet meer naar de dagbesteding konden komen. Wat een impact! Het daagde de begeleiders van Koraal Media uit: hoe kunnen we onze cliënten bij de

werkzaamheden betrekken als ze op hun groep of thuis zitten? Collega Frank Vroemen – met een achtergrond in programmeren – dook de computer in en ontwikkelde enkele op maat gemaakte programma's die de cliënten van Koraal Media in staat stelden om via hun eigen computer contact te houden en aan de slag te gaan.

Een paar maanden later konden cliënten gelukkig weer naar de dagbesteding komen en ontstonden er meteen leuke ideeën naar aanleiding van het nieuwe werken. "Waarom maken we geen game", riep één van de cliënten. "Een spel dat lijkt op Koraal Media zelf... in ons pand aan de Hereweg, waarbij de cliënten, medewerkers en vrijwilligers de hoofdrolspelers zijn? Haha!"

Maar wat eigenlijk als grap begon, werd al snel serieus. Frank sloeg opnieuw aan het programmeren, collega Hugo Baur sprak zijn teken-skills aan en cliënt Wouter stortte zich op het grafische werk. Inmiddels zijn we bijna een jaar verder en is het spel met de titel 'Paniek bij Koraal Media' bijna af.

Het doel van het spel is rondlopen in en rondom het gebouw van Koraal Media, waarbij je bekende karakters tegenkomt. Als speler heb je de beschikking over een waterpistool om zo je 'tegenstanders' weg te schieten voordat ze jou te pakken krijgen. Door het raken van je tegenstanders verzamel je punten. Dit resulteert zich dan weer in een echte 'high score', wat een competitief element toevoegt.

Clënten spelen dagelijks met de testversie. Het prikkelt hun beleving en niet zelden komen ze met ideeën om het spel uit te breiden. "Kunnen we het aquarium in de hal ook een plaats in het spel geven? Kan ik ook door de studio of de kantine lopen? En waarom zit

het toilet eigenlijk niet in het spel?" Frank Vroemen legt uit: "Al die ideeën bespreken we gezamenlijk. En vervolgens bekijken we welke dingen werkelijkheid kunnen worden."

"We gaan nu serieus onderzoeken of we dit spel echt kunnen uitbrengen", vertelt Frank. "Zodat andere mensen de game kunnen downloaden op hun computer thuis en het ook kunnen spelen. In de tussentijd hebben we genoeg ideeën voor nieuwe games. Daarbij kunnen we uiteraard meenemen wat we bij 'Paniek bij Koraal Media' hebben geleerd. Ook hebben we nu een beter beeld van welke rol onze cliënten hierin kunnen spelen, zodat we hen nog beter kunnen betrekken bij de ontwikkeling van een game." ■

↑ Een blik achter de schermen bij de totstandkoming van 'Paniek bij Koraal Media', met van links naar rechts: Wouter Gjevts (graphics), Frank Vroemen (programmeerwerk) en Hugo Baur (animeerwerk).

Koraal Media